

עת"א 11596/08/21 - תיימור אטילה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 11596-08-21 עטילה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	תימור אטילה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") להורות על שינוי המגבלות החלות על חופשה בעניינו, לשנות את סיווג הקטגוריה ולהוצאו לחופשה שלישית.

המבקש טוען כי תנאי החופשה שהוגדרו לו קשים, הוא נדרש למעצר בית מלא, הרחק מעיר מגוריו כאשר עליו להעמיד בכל בקשה 2 ערבים ליציאתו, לא זו בלבד כי המדובר בתנאי קשים ביותר אלא שלשיטתו הוא מופלה לרעה בהשוואה לאסירים אחרים המוחזקים עימו במאסר. מכאן עתירתו.

המשיבים טענו בתגובתם כי יש להורות על דחיית העתירה משום שהמבקש אינו עונה על הקריטריונים לבחינת בקשותיו כך לענין שינוי הסיווג, אין לבחון בקשת אסיר בטרם חלפו 6 חודשים ממועד הסיווג או שינויו וכן אין לבחון שינוי תנאי חופשות בטרם מיצה העותר 3 חופשות. אשר על כן כעת, לשיטת המשיבים יש להורות על דחיית העתירה. מעבר לכך טענו המשיבים כי ההרחקה של המשיב ממקום מגוריו הינה הנחיה שהתקבלה ממשטרת ישראל המבוססת בין היתר על מידע והערכת מסוכנות הנשקפת מהימצאות המבקש במקום מגוריו, ונשענת גם על כך שהקורבן חזר בו מהסולחה, בניגוד לעמדת המבקש בעתירה לפיה נערכה סולחה. עוד נטען כי כאשר המדובר בבחינת התנאים שנקבעו לפריבילגיה ולא במצב של שלילת הפריבילגיה, הסמכות ושיקול הדעת מסורים לגורמים המקצועיים ואל לבית המשפט להיכנס בנעליהם, מה גם שלא נפל פגם בהתנהלות המשיבים המצדיק התערבות בהחלטתם.

בדיון היום, הובהר על ידי ב"כ המבקש, כי הוא ממקד את העתירה בבקשתו לאפשר לו לצאת לחופשות בביתו, שכן בהתאם לתנאי החופשה הקיימים כעת, הוא מורחק ממקום מגוריו ולטענתו, מדובר במגבלה קשה ליישום גם בהקשר הכלכלי. עוד נטען כי הקורבן ביטל את הסולחה בניסיון לסחוט עוד ועוד כספים, כאשר כל הזמן הזה, המבקש סובל מתנאים נוקשים מבלי שיש לו יכולת להשפיע על העניין.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להידחות.

עיון במידע המודיעיני אשר הוצג בפניי מלמד כי ההחלטה אשר התקבלה ואשר בעטיה מורחק המבקש ממקום מגוריו בעת חופשותיו, היא החלטה סבירה, שעה שהמידע המודיעיני מצביע על סיכון בשחרור המבקש לחופשה בביתו. הקושי עבור המבקש ומשפחתו הוא ברור, אולם נדמה כי המשיבים ערכו איזון נכון כאשר התירו את החופשה, אך הרחיקו את המבקש מכפר מגוריו, הוא מקום מגוריו של הקורבן. טענת ב"כ המבקש לפיה לא ברורה ההחלטה לאור המועד הקרוב שבו עשוי המבקש להשתחרר ממאסרו ולשוב לכפרו, ראויה להידחות. כל עוד אמון שב"ס על בטחונו של המבקש, הוא מוסמך ואף חייב לקבוע הוראות אשר יסייעו בכך.

מאחר שמצאתי כי ההחלטה הינה סבירה ואין מקום להתערבות בה, אני מורה על דחיית העתירה.

פסק הדין יועבר לב"כ הצדדים ולעותר.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ב, 20 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.